

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.1.2016 r.
COM(2016) 20 final

2016/0007 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zezwalająca Francji na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny i oleju gazowego używanych jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w UE jest regulowane dyrektywą Rady 2003/96/WE¹ (zwaną dalej „dyrektywą w sprawie opodatkowania energii” lub „dyrektywą”).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy, w uzupełnieniu przepisów przewidzianych w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżenia poziomu opodatkowania na podstawie szczególnych względów politycznych.

Niniejszy wniosek ma na celu umożliwienie Francji dalszego stosowania, w określonych granicach, zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju gazowego, z wyłączeniem oleju gazowego stosowanego do celów handlowych². To zróżnicowanie ma na celu odzwierciedlenie decentralizacji niektórych określonych uprawnień, które poprzednio wykonywał rząd centralny.

Wniosek i jego kontekst ogólny

W decyzji wykonawczej Rady 2013/193/UE³ (zwanej dalej „decyzją 2013/193/UE”), nawiązującej do decyzji Rady 2011/38/UE⁴ i 2005/767/WE⁵ (dalej decyzja 2011/38/UE” i „decyzja 2005/767/WE”), upoważniono Francję do stosowania do dnia 31 grudnia 2015 r. obniżonych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju gazowego na szczeblu regionalnym do celów reformy administracyjnej obejmującej decentralizację niektórych określonych uprawnień, które poprzednio wykonywał rząd centralny.

Na podstawie tej decyzji Francja może obecnie stosować system, który zezwala francuskim regionom administracyjnym stosować ograniczone stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju gazowego, z wyjątkiem oleju gazowego stosowanego do celów handlowych. Przedmiotowy podatek to Taxe Intérieure de consommation sur les produits énergétiques (TICPE) – podatek wewnętrzny na produkty naftowe, który jest podatkiem akcyzowym.

Pismem z dnia 20 października 2015 r., zgodnie z art. 19 dyrektywy, władze Francji wystąpiły o przedłużenie powyższego systemu na takich samych warunkach, lecz na okres dwóch lat od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. i z mniejszą przyznaną kwotą obniżek podatku.

Działanie środka

Francuski kodeks celny określa maksymalną stawkę podatku w odniesieniu do benzyny bezołowiowej i oleju gazowego.

Regiony miałyby prawo obniżyć te stawki o kwotę, która tak jak poprzednio przez cały okres obowiązywania odstępstwa nie mogłaby przekroczyć 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej, w tym paliwa E10, oraz 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego. Co roku

¹ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

² Handlowe zastosowanie oleju gazowego określone jest w art. 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/96/WE.

³ Dz.U. L 113 z 22.4.2013, s. 15.

⁴ Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 13.

⁵ Dz.U. L 290 z 4.11.2005, s. 25.

radę regionów decydują o kwocie obniżki w drodze głosowania. Pokazuje to, że decyzja zapewnia regionom autonomię w podejmowaniu decyzji, a także zachęca je do usprawniania swojej administracji; nie da się tego osiągnąć poprzez przesunięcie z budżetu krajowego do budżetów lokalnych.

Stawka opodatkowania po obniżkach nie może nigdy być niższa niż unijne stawki minimalne określone w dyrektywie 2003/96/WE; ponadto, obniżek nie stosuje się w odniesieniu do oleju gazowego używanego do celów handlowych.

Środki kontroli i obrotu omawianymi produktami

Władze Francji wyjaśniły, że instytucje rządowe na szczeblu centralnym zachowałyby obowiązek pobierania i kontroli akcyzy na olej gazowy i benzynę bezołowiową, niezależnie od obniżek przyjętych przez regiony.

Obrót produktami odbywałby się na zasadzie akcyzy wliczonej w cenę, a paliwa byłyby opodatkowane w momencie wprowadzenia do obrotu na poziomie akcyzy obowiązującej w regionie, do którego zostały są dostarczone.

W obliczu zidentyfikowanego ryzyka szczególnego rodzaju nadużycia (zmiany kierunku dostawy w celu wykorzystania różnic podatkowych w różnych regionach), nadzór połączeń logistycznych zostałby zagwarantowany dzięki wcześniejszemu zgłaszaniu różnych odbiorców przez dostawców oraz przekazywaniu tych informacji do administracji celnej. Analiza ryzyka wskazuje na potrzebę podzielenia odbiorców na trzy kategorie: odbiorców końcowych mających możliwość hurtowego magazynowania, stacje benzynowe oraz dystrybutorów paliwa z opłaconą akcyzą. W przypadku obrotu na krajowym rynku paliw z już opłaconą akcyzą, organy celne miałyby możliwość sprawdzenia pochodzenia produktu oraz regionu docelowego. W przypadku nietypowej trasy lub niewytłumaczalnie długich terminów dostawy, organy celne mogą zweryfikować, czy nie nastąpiły ewentualne zmiany w początkowo wskazanej trasie do regionu docelowego.

Argumenty Francji dotyczące wpływu środka na kwestie związane z rynkiem wewnętrznym.

Według władz francuskich omawiany środek nie naruszałby prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ zakres stosowania tego środka ogranicza się do paliw silnikowych używanych do celów niekomercyjnych. Ponadto różnice między sieciami dystrybucji w zakresie cen detalicznych paliw stosowanych do celów niehandlowych są większe niż różnice, które mogą powstać w wyniku stosowania środka. Według władz francuskich podczas stosowania dotychczasowych rozwiązań nie otrzymano żadnych skarg dotyczących zakłócającego wpływu przedmiotowego środka.

Co się tyczy wyłączenia oleju gazowego używanego do celów komercyjnych z zakresu omawianego odstępstwa, krajowi lub unijni przewoźnicy drogowi, którzy spełniają warunki, by skorzystać z prawa do częściowego zwrotu akcyzy na olej gazowy do celów komercyjnych, podlegaliby tym samym stawkom akcyzy, niezależnie od regionu, w którym dokonano zakupu. Przewidziane działania utrzymywałyby obecnie obowiązującą procedurę zwrotów i pozwalałyby na całkowite zneutralizowanie skutków obniżki stawek ustanowionej przez regiony, zmniejszając jednocześnie sumy należnych zwrotów za olej gazowy używany do celów komercyjnych. Środek ten nie zakłócałby więc w żaden sposób konkurencji w sektorze transportu i nie miałby wpływu na handel wewnętrzny w UE.

Argumenty Francji dotyczące okresu stosowania środka

Rząd francuski zauważa, że doświadczenie zdobyte przy okazji każdego odnowienia pakietu środków skłoniło Radę, na podstawie wniosku Komisji, aby zwrócić uwagę na całkowity brak negatywnych skutków wynikających z tego środka zarówno dla handlu wewnętrznego,

jak i dla ogólnego poziomu opodatkowania paliw we Francji. Ponadto, aby polityka prowadzona przez regiony miała zapewnioną stabilność i rozsądny czas trwania, rząd francuski zwraca się o przedłużenie przyznanego wyłączenia na okres dwóch lat, zgodnie z realizowanym celem, co zapewniłoby władzom regionalnym niezbędną perspektywę do realizacji ich działań.

Ocena środka zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

Szczególne względy polityczne

Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy stanowi:

Oprócz przepisów przedstawionych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek na podstawie szczególnych rozważań politycznych.

Zgodnie z decyzją 2013/193/UE przedmiotowy środek krajowy spełnia ten wymóg. Z decyzji wynika, że regionalne zróżnicowanie stawek w ramach polityki poszerzonej decentralizacji jest powiązane ze szczególnym celem polityki, jakim jest wzmacnianie skuteczności administracyjnej. Uznano, że możliwość zróżnicowania regionalnego stanowi dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawić jakość i przejrzystość administracji. Decyzja ta wymaga również, aby obniżki wynikały z obiektywnych warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane.

W tym względzie informacje dostarczone przez Francję potwierdziły, że można stwierdzić istnienie związku pomiędzy stosowaniem regionalnej stawki niższej od stawki krajowej i warunkami społeczno-ekonomicznymi zainteresowanych regionów.

Francja potwierdza, że obniżenie podatku poprzedzone będzie wzrostem krajowej stawki od 2016 r.

W okresie stosowania decyzji 2013/193/UE (lata 2013, 2014 i 2015), Francja poinformowała, że dwa regiony (Poitou-Charentes i Korsyka) miały zróżnicowaną niższą stawkę; pozostałe dwadzieścia regionów nie stosowało zróżnicowanych niższych stawek.

Oba regiony, które stosowały obniżone dostosowane stawki wykazały w 2013 r. niższe od średniej krajowej PKB na mieszkańca. Ponadto stopa bezrobocia w jednym z regionów była w 2013 r. wyższa od średniej krajowej stopy bezrobocia.

Można zatem stwierdzić, że możliwość obniżenia stawki krajowej dała władzom regionalnym możliwość zastosowania przedmiotowego podatku w sposób przystosowany do okoliczności społeczno-ekonomicznych występujących na ich terytorium.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy, każdy wniosek zostanie zbadany, biorąc pod uwagę, między innymi, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz politykę wspólnotową w zakresie zdrowia, środowiska, energii i transportu.

Badanie to zostało przeprowadzone przy okazji poprzednich wniosków złożonych przez Francję i doprowadziło do przyjęcia decyzji 2005/767/WE, decyzji 2011/38/UE oraz decyzji 2013/193/UE. Jak stwierdzono w ww. decyzjach, opisane środki nie stwarzały żadnych przeszkód w handlu wewnątrzspółnotowym; jednocześnie ustalono kilka warunków, aby stosowanie odstępstwa nie doprowadziło do powstania żadnych problemów w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i aby nie przeszkadzało w osiągnięciu celów polityki UE, szczególnie w zakresie energii, zmiany klimatu i środowiska.

Aby umożliwić ewentualne przedłużenie stosowania systemu, o które wniosowała Francja, Komisja musi zatem ocenić, czy – w świetle warunków określonych w art. 1 ust. 2 i 3 decyzji 2013/193/UE – w okresie stosowania decyzji osiągnięto zgodność z celami i obszarami polityki określonymi w art. 19 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy, aby można zasadniczo przewidzieć te same okoliczności na okres od 1 stycznia 2016 r.

W tym kontekście należy również sprawdzić, czy kontekst polityki UE uległ istotnej zmianie od czasu przyjęcia decyzji 2013/193/UE, lub też czy występuje ryzyko, że nastąpi jej zmiana mająca znaczenie dla oceny.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Rynek wewnętrzny i uczciwa konkurencja

Ryzyko zakłócenia konkurencji uznano za niskie, gdyż w decyzji 2005/767/WE, decyzji 2011/38/UE i decyzji 2013/193/UE ustanowiono niskie maksymalne kwoty obniżek. W związku z tym zróżnicowanie stawek akcyzy pomiędzy regionami wciąż jest niewielkie i możliwe nawet, że nie przekracza różnic w cenach pomiędzy różnymi sieciami dystrybucji. Ponadto zakres stosowania środka nie obejmuje oleju gazowego stosowanego do celów handlowych.

W przypadku poziomów zróżnicowania ustalono ściśle ograniczenie, mianowicie, że obniżki nie będą wyższe niż 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego. Warunek ten został przez Francję spełniony.

Doświadczenia zdobyte podczas stosowania odstępstwa nie budzą wątpliwości co do oceny dokonanej w latach 2005, 2011 i 2013. Komisji nic nie wiadomo o skargach z powodu zakłócającego wpływu środka na handel wewnętrzny w UE.

Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w poprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu przedmiotowymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.

Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów w sprawie pomocy państwa, zwłaszcza art. 107 ust. 1 i 3 Traktatu.

Polityka Unii w zakresie energii, zmiany klimatu i ochrony środowiska

Opodatkowanie produktów energetycznych obniża popyt na te produkty i tym samym redukuje emisje związane z ich zużyciem. Komisja musi zatem ocenić, czy obniżka stawek stosowana w niektórych regionach nie prowadzi do wzrostu zużycia paliwa (a zatem do wzrostu emisji), co byłoby niezgodne z celami cytowanymi powyżej.

W decyzji 2013/193/UE zauważono, że wprowadzeniu możliwości dostosowania stawek będzie towarzyszył wzrost podstawowej stawki krajowej we Francji. Stwierdzono, że mało jest prawdopodobne, aby ogólnym wynikiem stosowania nowego systemu była mniejsza zachęta do efektywności paliwowej w związku z tym, że stosowanie odstępstwa nie umożliwiło regionom obniżenia stawki poniżej stawki obowiązującej na szczeblu krajowym przed wprowadzeniem systemu. W decyzji 2013/193/UE stwierdzono również, że istnieje niewielkie ryzyko, że zróżnicowanie regionalne doprowadzi do różnic w cenach detalicznych, które spowodują zmiany w ruchu drogowym, ponieważ poziom zróżnicowania był niski, a różnice wyrównały się w związku z różnicami w cenach detalicznych między sieciami dystrybucji. Przewidywano więc, że środek zasadniczo nie będzie niezgodny z unijną polityką w zakresie energii, zmiany klimatu i środowiska.

Francja będzie stosować mniejszą obniżkę niż w poprzednich latach.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Artykuł 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE.

- **Pomocniczość**

Kwestia podatków pośrednich objęta art. 113 TFUE nie wchodzi sama w sobie w zakres wyłącznych kompetencji UE w rozumieniu w art. 3 TFUE.

Jednak zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE Radzie przyznano wyłączne kompetencje, w ramach prawa wtórnego, do upoważnienia państwa członkowskiego do wprowadzenia dodatkowych zwolnień lub obniżek w rozumieniu tego przepisu. Państwa członkowskie nie mogą zatem zastępować w tym zakresie Rady. W związku z tym zasada pomocniczości nie ma zastosowania do niniejszej decyzji wykonawczej. W każdym przypadku, ponieważ niniejszy akt nie stanowi projektu aktu ustawodawczego, nie należy go przekazywać parlamentom narodowym na mocy protokołu nr 2 do Traktatów w celu poddania analizie jego zgodności z zasadą pomocniczości.

Wniosek spełnia zatem wymogi zasady pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Wniosek spełnia wymogi zasady proporcjonalności. Obniżka podatku nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia przedmiotowego celu.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: decyzja wykonawcza Rady.

Artykuł 19 dyrektywy 2003/96/WE przewiduje jedynie środek tego typu.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Przedmiotowy środek nie wymaga oceny obowiązującego prawodawstwa.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Francję i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczy zezwolenia dla jednego państwa członkowskiego wydawanego na wniosek tego państwa i nie wymaga przeprowadzenia oceny skutków. Wpływ na ceny i na klimat jest ograniczony, ponieważ poziom zróżnicowania był niski, a różnice wyrównały się w związku z różnicami w cenach detalicznych między sieciami dystrybucji. W konsekwencji istnieje niewielkie ryzyko, że zróżnicowanie regionalne mogłoby doprowadzić do różnic w cenach detalicznych, które doprowadziłyby do zmian tras dostaw.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Środek pomocy nie przewiduje uproszczenia. Jest on następstwem wniosku złożonego przez Francję i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Prawa podstawowe**

Środek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie pociąga ze sobą obciążeń finansowych ani administracyjnych dla UE. Wniosek nie ma zatem wpływu finansowego na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Artykuł 1 – Regionom wolno będzie obniżyć stawki dla benzyny bezołowiowej i oleju gazowego używanych jako paliwo silnikowe o kwotę, która nie może przekroczyć 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej, w tym E 10, oraz 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego, na okres dwóch lat.

Stawka opodatkowania po obniżkach nie może być niższa niż stawki minimalne określone w dyrektywie 2003/96/WE; ponadto, obniżek nie stosuje się w odniesieniu do oleju gazowego używanego do celów handlowych.

Przewidziany w niniejszej decyzji krajowy środek stanowi część polityki Francji mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług publicznych, jak również polityki decentralizacji. Stanowi on dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawiać jakość ich administracji w przejrzysty sposób.

Artykuł 2 – Wnioskowanego zezwolenia udziela się z mocą od dnia 1 stycznia 2016 r. na okres dwóch lat, zgodnie z wnioskiem Francji.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zezwalająca Francji na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania benzyny i oleju gazowego używanych jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁶, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Rady 2013/193/UE (zwana dalej „decyzją 2013/193/UE”) zezwala Francji na stosowanie przez okres trzech lat obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i benzyny bezołowiowej używanych jako paliwo silnikowe do celów reformy administracyjnej związanej z decentralizacją niektórych określonych uprawnień należących poprzednio do rządu centralnego. Decyzja 2013/193/UE wygasa w dniu 31 grudnia 2015 r.
- (2) Pismem z dnia 20 października 2015 r. Francja zwróciła się o zezwolenie umożliwiające regionom Francji dalsze stosowanie obniżonych stawek opodatkowania nieprzekraczających 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego przez dalsze dwa lata po dniu 31 grudnia 2015 r.
- (3) Decyzję 2013/193/UE przyjęto, ponieważ wnioskowany przez Francję środek spełniał wymogi określone w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, umożliwiającym wprowadzenie zwolnień lub obniżek podatkowych wyłącznie ze szczególnych względów politycznych. W szczególności stwierdzono, że środek nie zakłóciłby prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Stwierdzono również, że jest on zgodny z odpowiednią polityką Unii.
- (4) Krajowy środek stanowi część polityki mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług publicznych, jak również polityki decentralizacji. Celem Francji jest danie regionom dodatkowej zachęty do poprawiania jakości swojej administracji w przejrzysty sposób. W tym względzie decyzja 2013/193/UE wymaga, aby obniżki wynikały z obiektywnych warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane. W związku z tym niższe stawki zastosowało wiele regionów o PKB niższym od średniego lub stopie bezrobocia wyższej od średniej. Podsumowując, krajowy środek opiera się na szczególnych względach politycznych.

⁶ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

- (5) Ścisłe regionalne ograniczenia dla obniżenia stawek oraz wyłączenie ze środka oleju gazowego stosowanego do celów handlowych wskazują, że ryzyko zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym jest bardzo niskie. Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu odnośnymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.
- (6) Środek ten zostanie poprzedzony wzrostem podatku. Na tym tle i w świetle warunków zezwolenia oraz zdobytego doświadczenia, nie wydaje się, aby na tym etapie krajowy środek był sprzeczny z unijną polityką w zakresie energii i zmiany klimatu.
- (7) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Francja wnioskuje o przyznanie zezwolenia na okres dwóch lat. Właściwe jest zatem ograniczenie okresu stosowania niniejszej decyzji do dwóch lat.
- (8) Należy zagwarantować, aby Francja mogła stosować przedmiotową obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja, z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2016 r. na mocy decyzji 2013/193/UE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (9) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów w sprawie pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zezwala się Francji na zastosowanie obniżonego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju gazowego używanych jako paliwa silnikowe. Olej gazowy stosowany jako materiał napędowy w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE nie podlega tym obniżkom.
2. Regiony administracyjne mogą stosować zróżnicowane obniżki pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) obniżki nie są wyższe niż 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego;
 - b) obniżki nie przekraczają różnicy między stawkami opodatkowania oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy do celów niehandlowych i oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy do celów handlowych;
 - c) obniżki wynikają z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane;
 - d) stosowanie obniżek regionalnych nie prowadzi do przewagi konkurencyjnej regionu w handlu wewnętrznym w Unii.
3. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w jej art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. i wygasa w dniu 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.
Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*